

JA HOOR, IK BEN EEN TAKKEWIJF

MAG IK DAN NU WEER MIJN WERK DOEN?

Altijd hetzelfde liedje: heeft een vrouw een goede functie en zegt ze gewoon duidelijk waar het op staat, krijgt ze meteen het stempel 'bitch' opgeplakt. Hoe vervelend is dat? We vroegen het drie beroepsbitches. 'Persoonlijk word ik liever een Duitse herder genoemd.'

Voor bijna elke journalist geldt: ooit breekt de dag aan dat je 'haar' moet bellen. Want wie Linda de Mol of Gordon wil interviewen, moet eerst langs hun manager: Xenia Kasper (48). Ze doet al hun zakelijke onderhandelingen, checkt hun columns, houdt hun agenda bij en leest en beantwoordt hun fanmail. Ik wil niet beweren dat we haar op de Viva-redactie een kreng noemen, maar dat ze 'een pittige tante' is, weet iedereen. Linda de Mol verwoordde het ooit zo: "Xenia is mijn bitch."

Of, zoals Xenia het zelf zegt: "Ik ben de neezegger van Linda."

De eerste keer dat ik haar belde, ging zo.

"Met Xenia."

"Ik wil een interview aanvragen met Linda de Mol."

"Gaat niet lukken, Linda's agenda zit echt helemaal vol."

"Heeft ze ook geen tijd voor Viva?"

"Ze doet nu alleen interviews voor televisiegidsen."

"Kun je het haar toch vragen?"

"Kan, maar het antwoord blijft nee."

"Ik stuur je wel een mail."

"Kun je doen, maar nogmaals: het blijft nee."

En Xenia hing op.

Meteen tikte ik een e-mail, waarin ik allerlei redenen opsomde waarom het zo leuk was als wij Linda voor ons Holland-nummer zouden interviewen. En namens de reportagereactie stuurde ik er een bos tulpen achteraan. Vijftig stuks.

Maar Xenia ging niet overstag.

'Tk dacht: als jullie mij een bitch vinden, zullen jullie het weten ook'

Xenia (48): "Veel journalisten accepteren geen nee. Zeg ik aan de telefoon dat een interview met Linda niet gaat lukken, dan blijven ze het toch proberen. Ze sturen mails, blijven bellen of sturen bloemen. Dat vind ik een *waste of time*. Voor de journalist en voor mij. Ik wil niet onbeschoft zijn, maar bij mij is het: ja of nee. Misschien, dat zeg ik zelden."

Zo was er die fotoshoot in Duitsland, waar fotografen vijftien minuten kregen om Linda de Mol te fotograferen. Toen de tijd om was, >

◀ wisten ze van geen ophouden. Kijk, en dan heb je aan Xenia een verkeerde. "Ik ging demonstratief voor Linda staan. Ze waren wóest. Dit kon ik toch niet maken? Ach, die discussie ga ik niet eens aan. Roep ik: laatste foto, dan bedoel ik dat ook. Dan moet je niet blijven doorflitsen. Ik zeg maar zo: wie na een kwartier nog geen goede foto heeft, is gewoon een slechte fotograaf. Punt."

Xenia omschrijft zichzelf als fair en direct. Juist door die directheid bestempelen mensen haar vaak als bitch, denkt ze. "Als mensen iets van Linda of Gordon willen, moet ik vaak nee verkopen. Ik breng het slechte nieuws. Geen wonder dat mensen me een kreng vinden." Dat ze zo bekend staat, hoort ze via anderen. Maar ze heeft het ook wel eens opgevangen, toen ze langs twee journalisten liep, die met elkaar stonden te praten. "Ik kwam voorbij en ik hoorde ze zeggen: 'Kijk, daar heb je dat takkewijf. Wie denkt ze wel niet dat ze is?'"

Ook topmanager Georgette Schlick (36) weet: "Er zijn genoeg mensen die mij een bitch vinden." Ze is directeur van consultancybureau Dutch. Het tijdschrift Management Team schreef over haar: "Schlick staat in het rijtje van vijftig jonge topmanagers die over

"Dat zeggen ze nooit recht in je gezicht. Maar ik merkte het wel. Je ziet het aan hun lichaamstaal. Zodra iemand met me praatte, was zijn of haar houding: afstand houden, armen over elkaar en achterover leunen."

Voor al in het bedrijf waar ze tien jaar geleden als officemanager werkte, zagen mensen haar als een harde tante. Nancy: "Dat bedrijf was ontzettend bureaucratisch. Wilde ik iets regelen of veranderen, dan moest dat via allerlei lijnen. Als ik voorstelde hoe het sneller en beter kon, zeiden collega's: maar we doen het al jaren op deze manier. Kijk, daar kan ik dus niet tegen. **Ik hou van efficiënt werken en gebeurt dat niet, dan wil ik dat verbeteren. Mannen staan daarvoor open, vrouwen vinden dat bedreigend.** Die zagen mij als hard en ongevoelig." Omdat Nancy daar steeds weer tegenaan liep, besloot ze voor zichzelf te beginnen en richtte haar eigen evenementenbureau op, A taste of Ceremony.

Wat voor Xenia, Georgette en Nancy geldt, gaat voor meer zakenvrouwen op. Want over een vrouw die leiding geeft, autoriteit uitoefent of zware beslissingen neemt, wordt al snel gezegd dat ze een kreng is. Kijk naar Neelie Kroes. Zij kreeg in haar loopbaan zelfs een bijnaam: Nikkelen Neelie. Of neem

niet iets wat je tot in je vezels bent. Het is een gedragsvorm die je 'aan' kunt zetten als je iets wilt bereiken. Manager Xenia Kasper: "Ik laat me niet afleiden van mijn doel. Tijdens een onderhandeling spelen mijn emoties nooit mee. Ik kan moeilijk een afspraak afzeggen omdat ik ongesteld ben. Het is een kwestie van een knop omzetten en je concentreren. Pas als ik thuis de deur achter me dichttrek, kan ik m'n emoties laten gaan."

Het is jammer dat zulke vrouwen door de buitenwereld meteen afgeschilderd worden als bitches, vindt coach Ruijter. "Hoe dat komt? Hun karaktertrekken voldoen niet aan het beeld dat vrouwen enkel zorgzaam zijn, hoe achterhaald dat ook is. Helaas hebben we de neiging een label te plakken op iedereen die afwijkt. Mannen die kordaat optreden, heten goed in hun vak te zijn. Vrouwen die hetzelfde doen, zijn een bitch. Gewoon, omdat ze afwijken van het heersende beeld. Onzin. Een doelgerichte vrouw is niet per definitie een heks of een manwijf."

Ondernemer Nancy Bos: "Mensen zien mijn doelgerichtheid als een mannelijke eigenschap. Ik niet. Het is een eigenschap van mij. Als ik hierdoor als bitch word gezien: jammer dan. Ik snap niet waar mensen zo moeilijk over doen. Weet je, eigenlijk zie ik het als een compliment. Als bitches erom bekend staan hun doelen te bereiken, dan ben ik daar blijkbaar goed in."

Persoonlijk wordt Xenia Kasper - Duitse van origine - liever een Duitse herder genoemd. "Een herder waakt over iedereen, is betrouwbaar en scherp. Ik sta altijd klaar voor mijn vrienden, mijn man en mijn dochter. Zegt mijn man dat ik wat meer tijd voor hem moet nemen, dan doe ik dat. Mensen kunnen zich dat misschien niet voorstellen, maar het is wel zo. Wat dat betreft ben ik geen bitch."

Dat geldt ook voor Georgette Schlick. Leren medewerkers haar beter kennen, dan zeggen ze: je valt eigenlijk best wel mee. Georgette: "Laatst werd bij de vrouw van een van mijn medewerkers borstkanker geconstateerd. Ik vraag geregeld hoe het gaat. En als iemand tien jaar is getrouwd, dan weet ik dat ook. Dat vind ik belangrijk. Het geeft me een beter gevoel dan alleen succesvol zijn. Ik ben zakelijk, maar niet onpersoonlijk. Ik ben niet

'Collega's zeiden: we doen het al jaren op deze manier. Kijk, daar kan ik dus niet tegen'

een jaar of tien aan de absolute top van 's lands multinationals kunnen staan.' Ze geeft leiding aan ruim tweehonderd medewerkers. Haar eigenschappen? To the point en zakelijk. "Als je zo bent, word je al snel bestempeld als bitch." Maar Georgette vindt: wie zakelijke successen wil boeken, moet streng zijn. "Mijn taak is dit bedrijf gezond te houden. Daar hoort ook bij dat ik beslissingen neem die voor sommige medewerkers niet leuk zijn. Ik heb in mijn loopbaan behoorlijk wat mensen moeten ontslaan. Daar maak je geen vrienden mee."

Zelfstandig ondernemer Nancy Bos (33) krijgt net als Xenia en Georgette met vooroordelen te maken. Ze weet zeker dat haar oud-collega's dachten: Nancy is een bitch.

Hillary Clinton. Ook haar werd de afgelopen tijd geregeld het b-woord naar het hoofd geslingerd. De Amerikaanse comedian Tina Fey nam het een paar maanden geleden openlijk voor Clinton op. In de tv-show 'Saturday night live' zei ze: "Ja, natuurlijk is Hillary een bitch. Dat ben ik zelf ook. Deal with it. Maar weet je wat? Bitches krijgen wel dingen gedaan!"

Frances Ruijter, directeur van Stante pede, een praktijk voor training, coaching en mediation: "Die Tina Fay heeft in principe gelijk. Vrouwen met zo'n stempel zijn vaak zakelijk, direct en competitief en krijgen veel voor elkaar." Toch vindt Ruijter, die workshops 'Hoe word ik een beetje bitch' geeft, de term bitch behoorlijk misplaatst. Want dat is

Xenia Kasper

ROY BEUSKER

'Roep ik 'laatste foto!' dan meen ik dat. Bovendien: wie na een kwartier geen goede foto heeft, is een slechte fotograaf

op deze wereld om anderen te kwetsen." Ook bij ondernemer Nancy Bos klopt het beeld dat de buitenwereld van haar heeft niet met de werkelijkheid. "Ik ben juist gevoelig. **Mijn kwaliteit is dat ik me sterk kan neerzetten. Dat doe ik ook bij vrienden. Hierdoor wals ik soms over ze heen.** Zeggen ze daar wat van, dan trek ik me dat aan. Een bitch zou dat nooit doen."

Coach Frances Ruijter: "De meeste vrouwen zijn bang om als bitch over te komen. Dat komt omdat veel vrouwen aardig gevonden willen worden. Dat kan soms in de weg zitten, bijvoorbeeld bij salarisonderhandelingen of een sollicitatiegesprek. In je carrière kan dat remmend werken. Vrouwen die niet zo gevoelig zijn voor de mening van anderen, bereiken hun doel veel sneller. Voor hen geldt: mijn doel is belangrijker dan wat anderen van me vinden."

Nancy Bos: "Als mensen mij afrekenen op mijn buitenkant, vind ik dat niet leuk. Maar ik wil mezelf daar niet in verliezen, want dan kom ik nergens. Die energie kan ik beter voor leuke dingen gebruiken. Dat had ik als klein meisje al: ik ging altijd mijn eigen weg." Dat doelgerichte zat er ook bij Xenia als kind al in. "Volgens mijn moeder had ik nooit gebrek aan zelfvertrouwen en stond ik altijd al stevig in mijn schoenen. Ik wilde vaak mijn zin hebben en wist al snel wat ik wilde worden: iets met management of iets in de pr. Ik ben een controlfreak, hou van regelen en organiseren. Dit werk past precies bij me en is ontzettend belangrijk voor me."

Toch is dat zelfvertrouwen in de loop der jaren ook gegroeid. Want volgens Xenia is het niet alleen een kwestie van karakter, maar ook van ervaring. Als twintiger deed ze de pr voor een platenmaatschappij. Zat ze ineens met artiesten als Sting, Iron Maiden en Deep Purple om de tafel. Hadden ze haar toen een

Nancy Bos

WALTER SANS

‘Mensen zien mijn doelgerichtheid als een mannelijke eigenschap. Ik niet. Het is een eigenschap van mij’

◀ takkewijf genoemd, dan was ze daar heel anders mee omgegaan. “Dat had me behoorlijk gekwetst. Ik zou al mijn vrienden hebben gebeld, zo van: ben ik écht een takkewijf?” Georgette Schlick: “Ik herken me daarin. Hiervoor was ik directeur bij Brunel, een beursgenoteerd detacheringsbureau. Daar

De Provençaalse dressing van Calvé met mosterd en framboos is heer

gaf ik leiding aan zo'n tweehonderd medewerkers. Toen ik als jonge manager recht op mijn doel afging, had ik de naam niet aardig te zijn. Dat maakte me onzeker, want je overweegt toch of daar een kern van waarheid in zit. Als reactie ging ik me daarnaar gedragen. Ik dacht: als jullie mij een bitch vinden, zullen jullie het weten ook. Pure onmacht en je bereikt er niets mee."

Xenia: "Je leert ook luisteren naar wie het zegt.

Als Linda me een bitch noemt, zie ik dat als een compliment. Ze bedoelt dat zakelijk en niet persoonlijk. Het betekent dat ik mijn werk goed doe. Zij vindt: Xenia is oplossingsgericht, komt voor me op en deinst niet terug voor moeilijke situaties. Noemt ze mij privé een bitch, dan raakt me dat wél."

Wat niet wil zeggen dat Xenia nooit meer onzeker is. Zeker als het gaat om dingen die buiten haar alledaagse werk vallen. "Bij de boekpresentatie van mijn eerste boek '38 ½, 1 man & 2 minnaars' was ik bloednerveus. Ik moest een toespraak houden in het Nederlands, wat niet mijn moedertaal is. Dan ben ik bang fouten te maken: een kant van mij die veel mensen niet kennen." Georgette Schlick: "Iedereen heeft zijn onzekerheden. Ik ook. Dat houdt je scherp. Er zijn mensen die zich daardoor laten afremmen. Ik niet." De kunst is dat om te zetten in kwetsbaarheid, vindt ze. Wanneer je even onzeker bent, kun je dat beter gewoon zeggen. Dat werkt in je voordeel. "Ik heb dat moeten leren." Grootste verschil tussen Georgette toen en

nu? "Door ervaring weet ik beter wat ik wel en niet kan. Nu denk ik: medewerkers die me leren kennen, zien ook een andere, menselijke kant. Daar vertrouw ik op. Zien ze die niet, dan sta ik open voor kritiek. Daarbij kies ik nu zelf de mensen uit van wie ik wil dat ze me leuk vinden." Nancy Bos: "Dat doe ik ook. Ik sluit me af voor onbekenden die een stempel op me plakken. Wat mijn naaste omgeving zegt, telt." Dat gaat ook op voor Xenia. "Dat buitenstaanders me zo zien, hoort bij mijn vak. Mijn werk is belangrijker dan het aantal mensen dat me aardig vindt. Ik kan me die kritiek toch niet allemaal persoonlijk gaan aantrekken? Dan heb ik het hartstikke druk." Georgette: "Sterker nog: dan heb je niet eens meer tijd om te werken." ●

Met Calvé's beste
ingrediënten,
de lekkerste salades.

bij een salade met spinazie, geitenkaas en frambozen.

Het is tijd voor échte smaak.

